

RAFFINERT, ELEGANT OG HARDTSLÅENDE

Hva får du når du deler en av Electrocompaniets store og kraftige stereoforsterkere AW 800 i to deler? To slanke mono-forsterkere som har fått navnet AW 300 og som leverer den samme imponerende lyden som AW 800 - og så enda litt.

Tekst: [Håvard Holmedal](#)

Electrocompaniet AW 800 har vært en suksess, og det er stas å reise rundt på messer og oppleve at publikum helt åpenbart har fulgt med i timen, og igjen plassert Electrocompaniet der de hører hjemme. Blant de ledende tilbyderne av highend-elektronikk, men uten at prisene går helt i taket.

Vi har opplevd disse forsterkerne allerede. De ble vist frem i all sin prakt på hifi-messen i Warszawa i slutten av oktober 2023. Da ble de vist frem på høyttalere fra Rockport, og i tillegg til å ha et rom som var smekkefullt av folk hele helgen, låt det også meget bra.

En halv AW 800

Allerede da vi hadde AW 800 inne til test, var det enkelt å tenke seg at den symmetriske og doble mono-forsterkeren kunne deles i to like enheter, uten å måtte kjøre en hel runde med utvikling. Det tar som vi jo vet, en anselig mengde tid og ressurser. Tanken om at dette var mulig, ble etter hvert også bekreftet av Electrocompaniet, som ikke bare mente det var mulig, men også var en del av planen de jobbet ut i forbindelse med AW 800. Det skulle komme et par mono effektforsterkere på et litt senere tidspunkt. Offisiell lansering var

1. November 2023, men Stereo+ er et av de aller første magasinene som får anledning til å teste AW 300.

AW 800 har forresten vært litt av en suksess for Electrocompaniet, og selv om de ikke går ut med noe antall er responsen når vi spør, en god miks av lure smil og åpenbar stolthet. Vi tipper ut fra det at prosjektet har gått langt bedre enn forventet, eller budsjettert, som det gjerne heter når man snakker om antall og omsetning.

Det resultatet kommer ikke av seg selv, og vi må gi litt kreditt til gjengen hos Electrocompaniet som stadig vekk reiser rundt omkring på kloden med et stort antall kilo effektforsterkere i bagasjen.

Forforsterker

Selv om de eksisterende forforsterkerne til Electrocompaniet er utmerkede kjøp, er det unnåelige spørsmålet om det ikke er på tide med en ny forforsterker. En modell som løfter seg klart over EC 4.8 mkII, og som matcher kvaliteten til AW 800 og AW 300. Ingen liten vei å gå, skal det vise seg.

På spørsmål om det kommer en ny forforsterker smiles det høflig, men uten at det kommer noe annet en vage bekreftelser, forklaring på hva det jobbes med, informasjon om hvordan de ser for seg det nye produktet eller dato eller årstall for lansering. Likevel er det vanskelig å tenke seg at de ikke har jobbet med en forforsterker en god stund allerede. Den må rett og slett komme om ikke altfor lang tid for å dekke behovet til de som allerede har kjøpt en AW 800 eller et par AW 300, og behøver en forforsterker som matcher det sobre designet til Electrocompaniet.

Hva er nytt?

Det er alltid slik at nye produkter får en liten justering fra de gamle. Noen små forandringer er gjort for å få enda mindre støy, men den største forskjellen på en AW 800 og to AW 300 er kanskje at de har fått hvert sitt kabinett, dedikert strømforsyning og en liten økning av kondensatorbanken. Ikke noe dramatisk, men man skal heller ikke undervurdere at det er lydmessige fordeler forbundet med å ha hver kanal separat fra den andre.

Så kan man alltid diskutere om det ligger noen fordeler i at mono-trinnene kan stå i umiddelbar nærhet høyttaleren og nyte godt av, eller ikke, å ha en meget kort høyttalerkabel koblet til.

På baksiden er det kun en XLR inn og en XLR ut, to høyttalerterminaler og en dedikert jordingsforbindelse i tillegg til triggere inn og ut. Og så har de selvsagt fått den oppgraderte designen med en større blå «e» og av/på-bryter med kobberingen rundt. Det er rart hvordan disse små designforskjellene gjør at produktene ser klart mer moderne ut.

Oppkobling

Jeg finner frem et par lange XLR-kabler fra det etter hvert ganske omfangsrike lageret av kabler, og et par korte 1 meter høyttalerkabler som er kuttet og terminert på nytt for anledningen. De blir koblet til et par Kerr Audio K300. Forsterkerne blir plassert på gulvet med dempefotter fra Iso Acoustics.

Forsterkerne får varme seg forsiktig opp en halv dag, og spilles inn et døgn tid før jeg begynner å gå gjennom de første demosporene. Det låt ganske mektig allerede fra første strofe, og etter et

par dager med spilling kan jeg allerede nå si at det spiller veldig bra.

Det spiller veldig flott

Vi kommer stadig over argumentet om at de fleste aldri vil ha behov for den effekten som er i store forsterkere. Likevel er det noe som skjer med lyden, levering av transienter og kontrollen i bassområdet når man har mye reserver og stort dynamisk overskudd. Selv om det kun brukes 10-20watt når det spilles på vanlige lyttenivåer.

Lyden får mer vekt, bassen og særlig i mellom-bassen får mer kontroll og tyngde, og så kommer den tillagte nytelsen av den åpne, naturlige og umiddelbare lyden du opplever på fra en scene - enten den er akustisk eller elektrisk.

Kerr Audio-høyttalerne jeg benytter er justert og balansert for studiobruk. De er utmerkede test-høyttalere, men med en annen jobb og med mer kos og mindre analyse på timeplanen, hadde jeg

kanskje hatt en annet system, eller et par Electrocompaniet AW 300-forsterkere. De henter ut imponerende mye musikalsk innhold og gir meg en nydelig definisjon av rommet, flott fokus og en stram og solid tredimensjonalitet, samtidig som de låter akkurat så avslappet og silkemykt jeg gjerne vil ha det. Musikken blir mer emosjonell og mindre avhengig av at innspillingene er ekstraordinært gode. Resultatet er at jeg spiller mer musikk enn jeg vanligvis gjør, og det er jo verdt noen ekstra kroner, det også!

Lydbildet til AW 300 er stort, og det er forbau-sende stille. Det gir en helt spesiell dybdefølelse og en bakgrunn som er bekmørk. Da er det ikke så farlig om ikke alle detaljene, mikrodynamikken og transientene får fullt stadion-flomlys. De er likevel svært godt «synlige» i lydbildet fordi det totale lydbildet er så lavt. Du merker det med en gang du begynner å spille. Her bytter du ut posisjonen helt frempå stolen med behagelig og avslappende

positur i sofaen - og kanskje med beina på bordet for ekstra komfort.

Musikken

Det er lett å kjøre på med musikk som får forsterkeren til å skinne. Det er jo avgjort det mest behagelige og avslappende. Men kan vi klare å utfordre dens egenskaper ved å spille musikk som er litt utfordrende, eller låter alt like hyggelig? Jeg begynner likevel i den enklere enden av skalaen og finner frem den «pene» spillelisten som stort sett låter mer eller mindre bra uansett system.

Thomas Dybdahl og hans *If We Want It, It's Right* er forsiktig fremført, men har et veldig flott lydbilde som AW 300 legger ut som et bredt teppe av godlyd i rommet. Stemmen til Dybdahl sitter dønn i midten og er glimrende fokusert, men er som det meste annet med denne forsterkeren ikke overdrevet eller aksentuert. Likevel er alt presentert imponerende tydelig slik at du aldri går glipp av en eneste nyanse i stemmen, eller et anslag på gitaren. I tillegg er det stille. Mellom instrumentene, og da snakker vi både i bredde og dybde, er det dønn stille - samtidig som bakgrunnen er beksvart.

Et spor jeg av og til setter på når jeg skal kose meg er Eric Bibb og låte *Where The Green Grass Grows* som er spilt inn på selskapet opus3. Et gammelt pumpeorgel starter låta, og stemningen blir nesten sakral hjemme i stua. Så kommer stemmen akkompagnert av et forsiktig slagverk, og etter hvert også noen korister som gjør dette til et mesterlig stykke musikk. Låta er ganske forsiktig innspilt og litt lavmælt, men blir presentert med så mye sjel og følsomhet at det nesten er litt overveldende. Nærheten til stemmen, de flotte harmoniene til koristene og tilstedeværelsen i rommet gjør at jeg ikke helt klarer å gå videre, og må ha minst fire-fem avspillinger før jeg klarer å rive meg løs.

Neste låt ut er fra 2L-platen *Lux* og går for *Requiem: V. Hymnum canentis martyrum* hvor Nidarosdomens Jentekor skaper gåsehud sammen med Trondheimsolistene, Trygve Seim og Ståle Storløkken. Klangen i opptaksrommet blir gjengitt på fantastisk vis, men det er noe med måten AW 300-settet bringer lyden frem til lytteren på, som er helt hypnotisk. Jeg overveldes av hvor rik tonen

i Trygve Seims saksofon er i begynnelsen av innspillingen og hvor svært, ryddig og rolig opptaksrommet (Nidaros) presenteres hjemme i stua hos meg. Jentekoret gir meg dessuten gåsehud når det kommer inn etter omtrent to minutter og femti sekunder. Orgelet er dypt, kontrollert og med en saftig og stødig tone, og kommer frem til meg i perfekt balanse med en storslått klang. Det er mye pent å si om den fantastiske innspillingen, men jeg kan ikke huske å ha hørt den fullt så overveldende som dette.

Med all denne godlyden og finspillingen er det nesten så jeg skvetter når Gojira sin hardtslående *Silvera* dundrer i gang på anlegget. Jeg håper ikke naboen var hjemme, for dette ble høyt! Gojira er effektivt, hardtslående og tungt, og det kan gå skikkelig galt hvis stereoanlegget ikke har fullstendig oversikt og krefter til å holde lydskadene under noenlunde kontroll. Kanskje er bassen aldri så lite feit og opp i forhold til det absolutt nøytrale, men det er imponerende å høre en forsterker som klarer å løse opp og raffinere dette såpass, uten å miste stinget og attacket. For ikke å snakke om aggressiviteten i gitarene og den massive veggen av forvrengning som settes opp.

VI LIKER:

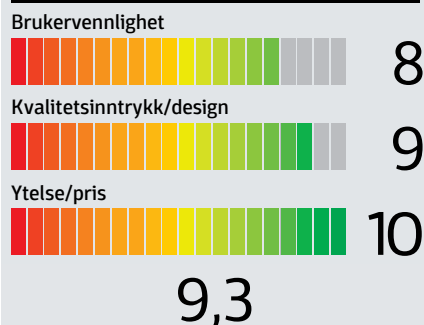
- Raffinert og elegant lyd
- Flott dynamikk
- Stram og kraftfull bass
- Nydelig tredimensjonalt lydbilde

VI LIKER IKKE:

- Behøver å kobles opp med nøye utvalgt produkter

STEREO+ MENER: Opplevelsen av to Electrocompaniet AW 300 er som å bli slått i bakhodet med en gullbarre pakket pent inn i et tynt lag silke.

KARAKTERER

Konklusjon

Lyden som kommer strømmende fra stereoanlegget er lettflytende, delikat og naturlig avslappet, og det lave støynivået gjør at absolutt alt kommer frem til lytteren. Det er fantastiske mengder detaljer, men AW 300 klarer likevel å formidle dette på en måte som gjør det behagelig og komfortabelt å lytte til musikk.

Med presisjonsverktøy kommer likevel behovet for å skjerpe kvaliteten til andre produkter i signalkjeden. Selv om forsterkeren er ganske tilgivelig er den på et kvalitetsnivå som fullstendig kler av produkter som ikke holder samme kvalitetsnivå. Det kan jo være greit en stund, hvis du for eksempel venter på at Electrocompaniet skal komme med sin egen forforsterker, men du blir fort lei forforsterkere og særlig digitale kilder som ikke er like oppløste, raffinerte og åpne som AW 300.

Electrocompaniet AW 300

PRIS: Kr. 270 000.- for et par
IMPORTØR: Electrocompaniet AS
LINK: www.electrocompaniet.no